

Geen wachtrij meer voor een parkeervergunning

In de *Buurtkrant*, die begin september verscheen, schetsten we de problematiek van het plafond voor parkeervergunningen. Wie verhuisde naar het Kleiwegkwartier en een parkeervergunning aanvraag, kreeg die niet onmiddellijk. Hij of zij kwam op een wachtlijst te staan, pas als er weer mensen hun vergunning inleverden, meestal omdat ze verhuisden uit de wijk, dan kwam hij of zij aan de beurt. Dat kon enkele weken tot één of twee maanden duren.

Veel vervelender was de situatie voor de tweede auto, voor die eigenaren is er een aparte lijst. Zij kregen bericht, dat ze pas aan de beurt zouden komen als de wachtlijst voor de eerste auto was weggewerkt. Dat kon heel lang gaan duren...

Inmiddels schijnt het probleem voorbij. We kregen tenminste vanaf begin november bericht van meerdere getroffen, dat ze de begeerde parkeervergunning voor hun tweede auto hebben. Voor een enkeling was dat te laat, die had zijn tweede auto inmiddels verkocht.

Het verschijnsel van de wachtlijst stuitte om nog een andere reden op onbegrip. Bijna iedereen zag dat in zijn of haar straat de parkeerdruk sinds de invoering van het betaald parkeren op 1 februari 2021 aanzienlijk was gedaald. Niet zozeer overdag, want het maatgevende moment voor het vergunningenplafond is 's nachts, maar ook op dat tijdstip.

Kortom er was eenvoudigweg plaats. In eerste instantie antwoordde de gemeente daarop dat altijd na de invoering van het betaald parkeren in een wijk het aantal uitgegeven vergunningen wordt beperkt tot 85 procent van de parkeercapaciteit. Maar dat na een parkeertelling dat aantal wordt bepaald aan de hand van 90 procent van de parkeercapaciteit.

Na een vraag wanneer die parkeertelling zou plaats vinden, kregen we na een paar maanden als antwoord, dat er sprake was van een misverstand. Al vanaf het begin was het aantal parkeervergunningen bepaald op 90 procent van de parkeercapaciteit. Wat de achtergrond van de recente vermindering is, is dus onduidelijk, want ook de leden van de gebiedscommissie zijn niet bekend met een parkeertelling die is gehouden.

De bepaling van de parkerendruk is ook van belang voor een andere categorie autobezitters. Dat zijn de mensen, die een ontheffing hebben om te parkeren op de eigen uitrit. Bij het verlenen van die ontheffing is bepaald, dat als de parkeerdruk tot een acceptabel niveau zou dalen, die ontheffing zou worden ingetrokken. En wat is acceptabel? In een brief aan de BOK werd dat gespecificeerd als zijnde 85 procent. We zijn benieuwd... Overigens is het Kleiwegkwartier niet de enige wijk met deze problematiek. Uit een recente inventarisatie van de gemeente blijkt, dat een vergunningenplafond geldt in ongeveer dertig sectoren.

Chris Mast

Correctie:

Naar aanleiding van de vorige column op deze plaats die handelde over de plannen voor de bouw van 23 appartementen aan de Erasmussingel nabij de Korte Kleiweg zocht de eigenaar van de grond contact met ons. Dat om te melden dat hij in tegenstelling tot dat wat we hadden geschreven, hij niet failliet was gegaan. Onze verontschuldiging voor deze onjuiste mededeling.

Djoj is geschiedenis

Peter Elshof: 'Djoj in nieuwe gedaante en op een nieuwe locatie niet uitgesloten.' (foto: Theo Joosten)

In december 1995 was Peter Elshof met Djoj nog maar drie maanden gevestigd aan de Antony Duyklaan toen de eerste project-ontwikkelaar langs kwam en hem aanbod het voormalig schoolgebouw te kopen om er appartementen neer te zetten. Hij bood het dubbele van het bedrag, dat Elshof een paar maanden eerder aan de gemeente Rotterdam had betaald. Een lange reeks van die mannen - te tellen op de vingers van drie handen - zou volgen. Elshof wees ook hen - soms na korte, soms na langere tijd - de deur. Djoj, als centrum voor persoonlijke ontwikkeling, bleef bestaan. Tot maart 2020 met een gestage groei.

Maar inmiddels is de kogel door de kerk. Djoj houdt op te bestaan. De laatste activiteiten vinden deze weken plaats. Het vaste telefoonnummer is al buiten gebruik. Volgens de huidige planning - er lopen nog procedures - maakt in januari de sloper zijn opwachting. Dat Elshof nu wel heeft toegehaapt, heeft alles te maken met veranderde regelgeving. Voor het duurzaam maken van het gebouw, dat wil zeggen een hoger energielabel, zou een investering van een half miljoen euro nodig zijn. Elshof: 'Ik kon dat niet betalen, maar ik wilde het ook niet meer.' Dat niet meer willen, heeft te maken met het feit, dat hij zich al eerder had voorgenoemen tussen zijn 55ste en 60ste levensjaar (hij is nu 57) te stoppen.

Peter Elshof startte Djoj bijna dertig jaar geleden in de Waterloostraat in Kralingen. In een deel van een pand dat volgens de overlevering dienst had gedaan als het nonnenklooster van de nabije RK Lambertuskerk aan de Hoflaan. Zijn toenmalige vriendin zette hem op het spoor van de 'persoonlijke ontwikkeling'. Zoals zij toen stelde: 'Zowel goed voor jou als voor onze relatie'.

Zijn werkzaamheden daarvoor omschrijft hij als 'vertegenwoordiger in wijnen en dranken'. In die sector was hij opgegroeid. Zijn vader (overleden in 1982) had in Kralingen een wijnhandel in de

Lusthofstraat, later verhuisde de zaak naar de Kortekade. De winkel, inmiddels weer terug verhuisd naar een ander pand in de Lusthofstraat, werd tot aan zijn pensioen gedreven door zijn broer.

Djoj zou aan de Waterloostraat maar een paar jaar bestaan. De gemeente Rotterdam bood Elshof voor de zomer van 1995 als vervangend pand de Antony Duyklaan 5-7 aan, toen nog een paar maanden in gebruik bij de Melanchthon Scholengeenschap. Het gebouw dateert van 1930, is van de hand van architect L.N. Krijgsman jr en heette bij de stichting de Nassauschool.

Elshof zag de mogelijkheden van het pand en hapte toe. De eerste jaren was alleen de begane grond in gebruik. De ene verbouwing volgde na de andere. Er kwamen serres, een keuken, maar wie door de oorspronkelijke deur naar binnen stapte en door de betegelde gangen loopt, wordt nog steeds getroffen door de warme beetje nostalgische sfeer van de oude school.

Het succes van Djoj was gebaseerd op drie pijlers. Docenten (trainers in de terminologie van Djoj) uit de regio huurden voor een dag of dagdeel een lokaal, zorgden zelf voor hun cursisten. Djoj ging ook op bezoek naar kwaliteit in de rest van het land. Voor die trainers zorgde Djoj voor een kant-en-klaar

pakket. En dan waren er instellingen als Pameijer, Humanitas en de gemeente Rotterdam die voor cursussen een beroep deden op de lokalen van Djoj. De nieuwe huisvesting voor de gemeente Rotterdam in het gebouw De Rotterdam op de Wilhelminapier, betekende voor Djoj het eind van die laatste klandizie.

In 2014 kwam een grote uitbreiding tot stand. Djoj kocht het voormalige buurthuis op nummer 9. Daar was de BOK (Bewoners Organisatie Kleiwegkwartier) gevestigd, die een deel van het pand huurde. Djoj toonde zich bereid de BOK als huurder over te nemen. Het verbouwde de grote zaal tot een ruimte die daarna als zaal 10 (het oude pand had negen kleinere zalen) door het leven ging.

Dat Elshof nu wel toehapte in de gesprekken met Gijs van der Kleij en Bart Verhagen van project-ontwikkelaar RO-OK had niet alleen te maken met de nieuwe duurzaamheidseisen maar ook met hun aanpak. In de eerdere gesprekken met collega's van hen had Elshof vaak het idee dat hij niet helemaal serieus werd genomen. Soms probeerden ze achter zijn rug met de gemeente Rotterdam een deal te sluiten, soms probeerden ze hem snel uit te kopen om daarna de vrije hand te hebben. Met RO-OK is er sprake van een gemeenschappelijk belang. Elshof: 'Ik heb ze ook vanaf het begin gewaarschuwd om daarop niet terug te komen.'

RO-OK is volgens hun website nauw betrokken geweest en nog steeds bij de ontwikkeling van de Hofbogen. Een andere project is de ontwikkeling van de Baumannkerk (tot 33 appartementen) in Overschie.

De website onder de titel van de *Acht van Duyk* geeft aan wat we kunnen verwachten. Er komen acht huizen met ruime achtertuinen, een aantal van wel dertig meter, ruimte om op eigen terrein met twee auto's te parkeren. De indeling van de huizen (tussen de 190 en 220 vierkante meter) kan door de koper worden ingevuld. Een variatie van tussen de vier en acht (!) slaapkamers is mogelijk. Richtprijs is een bedrag van een miljoen euro. Op het verkoopbord boven de heg prijkt sinds kort de banner *Verkocht*.

Voordat de sloop begint, vindt er nog een enorm uitkoop van goederen plaats. Elshof: 'Iedereen begint zijn eigen praktijkje op plek x of y en wil wel iets van onze spullen aan aandenken, hoewel dat misschien een te spannend woord is. Dat kan van alles zijn: stoelen, tafels, meditatiekussens, yogamatten, massagebanken. Voor negentig procent van alle goederen is inmiddels wel een bestemming.'

En daarna? De bouw zal Peter Elshof niet meemaken: 'Ik denk dat ik nog één keer kom kijken en daarna nooit meer.' Betekent dat dat helemaal het einde van een Djoj? Dat sluit hij niet helemaal uit. Als er een ondernemer op staat, die zijn schouders wil zetten onder een herstart wil hij die man of vrouw met alle plezier van advies dienen en zijn know-how ter beschikking stellen.

Chris Mast

Agenda

- Zaterdag 18 december, 14.00 uur, Oranjekerk, De wereld van Duke Ellington. Toegang 7,50 euro.
- Dinsdag 15 februari, 20.00 uur. Vergadering Gebiedscommissie Hillegersberg-Schiebroek. Digitaal of locatie gebiedskantoor Argonautenweg.
- Dinsdag 4 Januari, 10.00 uur, Oranjekerk, culturele ochtend, onderwerp: Zwerven langs de Rotte, een documentaire gemaakt en gepresenteerd door Jan Vermaak.
- Dinsdag 18 januari, 20.00 uur. Vergadering Gebiedscommissie Hillegersberg-Schiebroek. Digitaal of locatie gebiedskantoor Argonautenweg.
- Wijkwinkel, Rozenlaan 20, open maandag en donderdag van 9.30 tot 10.30 uur, telefonisch bereikbaar via 010-4224445 en via info@bokrotterdam.nl
- Oranje Leeszaal/bibliotheek, Rozenlaan 20, open elke dinsdag van 10.00 tot 12.00 uur en elke donderdag van 14.00 tot 16.00 uur.

Zoekplaatje

Voor het nieuwe zoekplaatje kozen we een foto uit met veel winkels, dus zo moeilijk is het dit keer niet. De vragen zijn: Wat zien we hier? Van wanneer dateert de foto? En welke herinneringen heeft u aan dit gedeelte van het Kleiwegkwartier?

Oplossingen zoals altijd per mail naar buurtkrantbok@gmail.com of in de brievenbus van de BOK nu op de Rozenlaan 20, uiterlijk 20 januari 2022. Over naar het vorige zoekplaatje. Er waren twee inzendingen. Het is lang geleden, dat zo weinig lezers moeite deden. Foei!

Gelukkig lieten onze trouwe inzenders Stef Stolk uit Valkenswaard en mevrouw Van Boven uit onze eigen wijk ons niet in de steek. Van staffotograaf Theo Joosten is dit keer de actuele foto.

We citeren Stef Stolk: 'Het Zoekplaatje toont de Erasmussingel die tot augustus 1941 tot de gemeente Schiebroek behoorde. De straat links op de voorgrond is de Topaasstraat die tot december 1941 Potgijterstraat heette. Zoals in deze rubriek vaker is beschreven, was deze naamsverandering noodzakelijk ter voorkoming van dubbele namen

In aanvulling op wat Stef Stolk over de naamgeving van deze twee straten schreef, hebben we ook nog even opgezocht hoe het met de namen van de andere straten uit de Edelstenenbuurt was gesteld. De Amethiststraat heette vroeger de Vondelstraat, de Koraalstraat ging door het leven als Bilderdijkstraat. De Robijstraat heette toen de Staringstraat. Verderop lagen

na de annexatie van Hillegersberg en Schiebroek door Rotterdam in augustus 1941. De volgende straat links is de Smaragdstraat die voorheen Van Lennepstraat heette. Op de hoek van de Topaasstraat, net niet zichtbaar op de foto, zat in de jaren vijftig de schilderswerkplaats van de firma Hooijkaas & Zoon. In mijn herinnering kon er in de jaren vijftig en zestig elke winter worden geschaatst op de Erasmussingel. Zelf heb ik getracht mij de schaatskunst bij te brengen op die ellendige houten schaatsen die vaker naast dan onder je schoenen zaten. De panden op de foto dateren van de jaren 1927 en 1928. Vanwege het ontbreken van auto's en beplanting vermoed ik dat de foto kort daarna is genomen.'

de Saffierstraat toen Da Costastraat en de Diamantweg toen Stationsweg. Ook bij mevrouw Van Boven kwam de herinnering aan wintersport naar boven. Ze schreef: 'Vroeger toen we nog strenge winters hadden leerde ik hier schaatsen op de Schiebroekse Ringvaart.' Ook zij had vanzelfsprekend de Erasmussingel herkend. Qua datering kwam ze uit op de jaren dertig, omdat er geen auto was te zien. En ze voegde er aan toe 'mooie herinnering'. Tot slot over de datering. Uit een andere bron weten we dat deze foto, oorspronkelijk als prentbriefkaart stamt uit 1932.

De loting voor de cadeaubon was dit keer kruis of munt. Mevrouw Van Boven won, we zullen hem opsturen.

Steeds Hooger verhuist op termijn naar Erasmuspad

Voetbalvereniging Steeds Hooger legt zich neer bij de verplaatsing van de Kanaalweg naar het Erasmuspad, het complex dat voorheen door Leonidas werd bespeeld. Maar de club heeft zijn bedenkingen over de planning die de gemeente voor ogen heeft. Want daarin zou Steeds Hooger al met ingang van het seizoen 2022-2023 de nieuwe bespeler zijn van het terrein aan het Erasmuspad. Omdat de gemeente heeft aangegeven het complex grondig te willen renoveren, acht Steeds Hooger het feitelijk onmogelijk die renovatie op die korte termijn te klaren. Immers die renovatie zou zowel een sloop van de huidige opstallen (cantine, kleedkamers en tribune) als nieuwbouw inhouden.

In de vorige *buurtkrant* waren we al ingegaan op de eisen, die Steeds Hooger bij de gemeente op tafel had gelegd. Dat was in een brief aan de gemeente van 29 september. De gemeente heeft op 16 oktober daarop voor een deel geantwoord in een brief aan de gemeenteraad met als onderwerp *Toekomstig gebruik voetbalcomplex Erasmuspad*. Zo heeft de gemeente nogmaals uitgelegd dat eerdere besluitvorming van de gemeenteraad inhoudt dat Steeds Hooger wordt uitgeplaatst om ruimte maken voor de andere gebruikers: de scouting,

de manege en de camping Rotterdam. Een andere wens van Steeds Hooger is inmiddels vervuld. Dat was een oplossing van het conflict met Leonidas dat met ingang van het seizoen 2022-2023 de huur was opgezegd door de gemeente. Leonidas heeft per 1 november het complex verlaten, nadat het een niet verder bekend gemaakte financiële regeling met de gemeente had getroffen.

Ook wordt Steeds Hooger de enige bespeler van het complex. Steeds Hooger wilde pertinent het complex

niet delen met een andere vereniging. Dat is een zure appel voor de FC Banlieue, dat juist van de gemeente het derde veld had toegewezen gekregen. Over de andere eisen van Steeds Hooger heeft de gemeente zich nog niet uitgelaten. Die waren een garantie van een minimaal verblijf van tenminste vijftien jaar, een eigen parkeerterrein en het zelf eigenaar worden van de opstallen en deze zelf kunnen ontwerpen. Tot slot diende een onafhankelijke partij het proces van de verhuizing te gaan begeleiden.

De gemeente ziet de toekomst voor FC Banlieue als onderdeel van Steeds Hooger. Citaat: 'Met FC Banlieue gaan wij (de gemeente red) in gesprek over hun toekomst. Indien door FC Banlieue gewenst, faciliteren wij een overdracht van leden, trainers en vrijwilligers aan Steeds Hooger. Waarmee recht wordt gedaan aan het doel, waarmee FC Banlieue vorig jaar is opgericht het mogelijk maken dat de jeugd van Schiebroek blijft voetballen.'

Bij Leonidas ging het licht uit

Immiddels verdwenen banner aan het clubhuis van Leonidas (foto: Theo Joosten)

Op zaterdagmiddag 23 oktober speelde Leonidas tegen GHVV'13 zijn - naar later bleek - laatste wedstrijd. Een thuiswedstrijd. De wedstrijd ging met 4-0 verloren, ook in voorgaande duels was er geen zege. Verenigingsmanager Donny Scharloo stond in het doel, maar hij haalde het einde niet. In de 70ste minuut van de wedstrijd kreeg hij een publiekswissel. Scharloo werd in het zonnetje gezet, een indicatie dat het om een bijzondere wedstrijd ging.

Een week later bevestigde een persverklaring van het sportbedrijf Rotterdam het einde van Leonidas. De

club verlaat per direct het terrein aan het Erasmuspad. Op maandag 1 november is in opdracht van de gemeente een

aannemer al bezig om nieuwe sloten te plaatsen op het complex. Tot de afspraken tussen de gemeente en Leonidas behoort kennelijk ook het feit, dat beide partijen niet verder openheid van zaken geven. Eerder had de gemeente Leonidas gekarakteriseerd met de term 'hoofdpijndossier' en de huur opgezegd met ingang van het seizoen 2022-2023. Leonidas nam eerst daartegen nog stelling, maar legde zich later neer bij die beslissing en besloot aan te sturen op een akkoord met de gemeente. Waarschijnlijk is daarbij sprake van een kwijtschelding van de uitstaande schuld van Leonidas.

Op het moment van de opheffing had Leonidas nog tweehonderd leden. Die mochten overschrijving aanvragen naar een andere vereniging. De van oorsprong Rooms-Katholieke club werd in 1909 opgericht en speelde sinds 1964 op het veld aan het Erasmuspad.

De vernieuwing van het complex

Als onderbouwing van het besluit om Steeds Hooger het oude complex van Leonidas aan het Erasmuspad toe te wijzen dient een nota met als titel **Erasmuspad vernieuwt en als subtitel Richtinggevende visie Toekomstige bespeling Erasmuspad**.

Deze gemeentelijke nota van twaalf pagina's is opgesteld door het cluster Maatschappelijke Ontwikkeling. Andere afdelingen van de gemeente zoals het Sportbedrijf, Sport Support en Mobiliteit hebben ook meegewerkt. Het betreft een concept. Begin 2022 wordt deze nota voorgelegd aan het college van B&W.

Drie scenario's worden met elkaar vergeleken. Het eerste is twee velden voor Steeds Hooger en één veld voor FC Banlieue, het tweede is alle drie de velden voor Steeds Hooger en het derde is twee velden voor Steeds Hooger en één veld voor een andere vereniging. Zowel Aeolus als Zwarte Pijl hebben zich ook gemeld als gegadigde voor het Erasmuspad.

Deze drie scenario's zijn aan de hand van acht criteria vergeleken. Die criteria zijn de aanwezigheid van een vitale organisatiestructuur, een gezonde financiële organisatie, het aantal jeugdteams,

de binding met omliggende wijken, de urgentie, de toekomstbestendige bespelingscapaciteit, de samenwerkingspotentie en de financiële haalbaarheid. Uit de vergelijking blijkt dat het derde scenario (Steeds Hooger met één veld voor Zwarte Pijl of Aeolus) het minste scoort. Het belangrijkste argument tegen is het ontbreken van urgentie. Zowel Zwarte Pijl als Aeolus beschikken nu en in de toekomst over velden.

Zowel het eerste als tweede scenario scoren hoog. De voorkeur voor het tweede scenario (met drie velden voor Steeds Hooger) wordt beargumenteerd met het grotere belang om de jeugd van Schiebroek aan het voetballen te houden. Omdat FC Banlieue maar één seizoen kan beschikken over het (wedstrijd)veld op park 16-hoven is er voor die club geen perspectief vanaf seizoen 2022-2023.

In het hoofdstuk maatregelen wordt opgesomd, wat er gaat gebeuren. Zo wordt één van de twee natuurgrasvelden omgezet in een kunstgrasveld. Het totale complex beschikt dan over twee kunstgrasvelden. Het derde veld met natuurgras wordt vernieuwd. Er vindt niet alleen nieuwbouw van de cantine plaats,

maar ook wordt de optie onderzocht waarbij nieuwbouw wordt gecombineerd met het zoeken naar een andere maatschappelijke functie. Zoals de nota stelt: 'Dat maakt de businesscase mogelijk inhoudelijk en financieel interessanter.'

In de paragraaf *Vervoerwijze en parkeren* wordt ingegaan op de parkeerbehoefte. Voor de ruimte aan sportvelden schrijven de parkeernormen voor 28 auto- 131 fietsparkeerplaatsen. Raadselachtig zijn de volgende zinsneden: 'Bij een eventueel hogere parkeervraag wil de gemeente overlast voor de omgeving voorkomen. Parkeren wordt daarom idealiter op eigen terrein gerealiseerd. Dit is wellicht mogelijk door het beperkte aantal parkeerplaatsen bij het Meubel en Houtcollege te betrekken binnen het complex Erasmuspad.' Nog daargelaten dat de juiste naam natuurlijk is Hout- en Meubelings College (HMC) zal het ook duidelijk zijn, dat het onttrekken van parkeergelegenheid op openbaar terrein de overlast voor de omgeving juist verhoogt.

In de uitvoering is de planning, dat eerst veldcapaciteit wordt gerealiseerd door het omzetten van natuurgras naar kunstgras en dat daarna het nieuwe clubhuis wordt gerealiseerd.

overlast door de vaarbewegingen van de Croosboot. Een andere aanlegplaats nabij de Soetendaalsekade/Soetendaalseplein stuitte op verzet van enkele bewoners en de Roeivereniging Rijnmond. Op die plaats is wel een steiger aanwezig, maar die is (nog) niet geschikt voor de Croosboot.

Wethouder Karremans heeft nu met alle belanghebbenden afgesproken, dat tijdens de proefperiode wordt gekeken hoe het met de daadwerkelijke overlast staat.

Proefperiode voor Croosboot

De Croosboot, die van 1986 tot 2007 op de Rotte voer, gaat op proef tot en met maart 2022 varen. Dat heeft wethouder Karremans besloten. De aanlegsteiger ligt bij Eetcafé 't Trefpunt aan het gedeelte van het Zwaanshals, dat het dichtst bij het Kleiwegkwartier ligt. De nieuwe Croosboot wordt gerund door de familie De Haan, de uitbater van het Eetcafé.

Hun oorspronkelijke plan was de steiger zelf te laten aanleggen. Later bleek dat hun financiële mogelijkheden te boven te gaan. De gemeente zegde toe de aanleg over te nemen en vervolgens de steiger te verhuren. Maar naar aanleiding van krantenberichten kwamen de bewoners van de woonboten, die aan de Kerkhof zijde van de Rotte liggen, in het geweer. Zij vreesden

De beste broodjeszaak van ...

Nicky (in het gezicht gezien) Zijlaard neemt samen met broer Maikel vanaf 1 januari de Croissanterie De Snor over van pa Ron (foto: Theo Joosten)

Eigenlijk sta je er niet bij stil. Maar de bekendste (en beste) broodjeszaak van Rotterdam zit niet in het bruisende hart van de stad, maar gewoon aan onze Kleiweg. En dat al 25 jaar. Ooit opgezet door pa Joop Zijlaard - bij wielerveden ook wel aangeduid met de bijnaam De Snor - werd de populaire broodjeszaak na verloop van tijd overgedragen aan diens oudste zoon Ron. Inmiddels loopt een derde generatie Zijlaard zich warm om de scepter over te nemen, Ron's dochter Nicky en diens zoon Maikel. Croissanterie De Snor. Horeca met een ongewoon tintje.

Gratis

Mijn vader is een jazegger, een doener. Hij staat altijd aan, kan het niet laten. Ik heb alles aan hem te danken. Toen hij De Snor begon, wist bijna niemand hier in de buurt wat een croissant was. Daar heeft 'ie toen iets op bedacht, een slagzin. *Iedere klant een gratis croissant.* Dat werkte als een trein. Het was in één keer raak.

Extreem

Ik kom uit een extreme familie, ja. Fietsen, fietsen tot je erbij neervalt. Bij ons kunnen ze allemaal niet tegen hun verlies. Niet vervelend, nee. Het moet gewoon tip-top. Ook als ondernemer. Daarin lijk ik op m'n vader. Netjes, spontaan, vriendelijk. Dat je als klant welkom bent. En belangrijk, dat het nét een beetje anders is. Tegen de meiden, mijn personeel twintig vrouwen zeg ik altijd: "Bekende mensen niet zo snel helpen, anders zijn ze zo weg." Gaat spelenderwijs hoor. Effe een bakkie. Hoe gaat het? Je kent het wel. John de Wolf van Feyenoord zei laatst: "Gelijk een broodje maken, want ik heb geen tijd." Allemaal lachen natuurlijk, ze weten het precies. Mijn oude buurvrouw komt ook nog steeds: praatje, bakkie en ze is net tachtig. Geweldig toch?!

Gekkenhuis

Iedereen denkt: broodjes, wat is dat nou helemaal. Nou, elke dag is een avontuur. Het is hier een gekkenhuis, helemaal sinds de pandemie. Dat is ook het bijzondere van horeca, altijd onvoorspelbaar. Inmiddels zijn we steeds eerder open. Van acht uur 's ochtends - dat is wel een poosje geleden - naar half vier in de ochtend. Half vier, ja. Heb ik geen moeite mee, dan open ik zelf. Alles

glimt dan, lekker hygiënisch, broodjes net gebakken - daar heb ik zelf volop plezier in. Op dat ongewone tijdstip krijg je letterlijk van alles binnen, niet dat geijkte. Studenten, taxi-chauffeurs, een man van 150 miljoen en lieden die weleens hebben vastgezeten. Deert me niet hoor. Voor iedereen een aardig woordje, beetje dollen en ik waardeer het dat ze bij mij komen. En ze hebben één ding gemeen: ze willen allemaal een lekker broodje.

Smijtwerk

Je moet altijd een hoekpand hebben, zei m'n pa. Zichtbaar zijn. Dat is gelukt en ik klaag niet, maar de Kleiweg is niet de gemakkelijkste locatie. Vroeger had je hier veel hoor, van alles eigenlijk: vijf slaggers, de Edah en natuurlijk Stigter met zijn huishoudelijke artikelen. Die laatste wordt nog steeds gemist, vraag het de buurt maar. Maar na die tijd voelde je toch verandering. Ondanks trekkers als Corrie's Dierenwinkel, De Snor en Albert Heijn kreeg de straat langzaam het karakter van een doorgangsgebied, altijd met die rammelende tram voor je neus. Nu is er gelukkig vernieuwing: leuke dingetjes - iets met boeken, wat horeca en straks een grote ijszaak als ik het goed heb. Zels had ik graag een tweede locatie gehad. In het centrum ja, de Witte de Withstraat. Prachtig toch, een beetje rondmaken van de cirkel. Je hebt er het bekende gooi- en smijtwerk maar ook leuke zaken met houten planken. Het heeft even geduurd, maar uiteindelijk heb ik het niet gedaan. Ik weet het maar al te goed: dat ik geen aandacht kan geven aan twee of drie zaken tegelijk. Ik ben een controlfreak: die geven moeilijk dingen uit handen.

Kickbokser

Moet dit worden gezegd? Oké, natuurlijk is het ongelofelijk leuk om bekende klanten te hebben. Wordt iedereen enthousiast van. Laatst nog drie spelers van het Duitse HSV, zomaar ineens. Wijnaldum, de voetballer, komt hier al vanaf z'n zestiende - toen trainde hij nog een eindje verderop. Van Bronckhorst en Van Persie komen regelmatig, oud-hockeyster Fatima en ook leuk: kickbokser Rico Verhoeven. Toen hij na dat laatste gevecht hier binnenkwam, ging het personeel helemaal los. Sprongen ze bovenop hem, voor een foto. Pfff, dat was wat hoor. Mooie kerel trouwens, Rico. Hartstikke aardig.

Vegetarisch

Dat valt me nog het meest op: de smaak van de klanten is drastisch aan het veranderen. Haast van de ene dag op de andere. Vroeger waren de vleeswaren veruit het populairst, maar het wordt steeds vegetarischer. Glutenvrij ook. De aardbeien vallen niet meer aan te slepen. Bij bestellingen schrijft men tegenwoordig: de helft vegetarisch. Lang verhaal kort: zoiets kwam vroeger nooit voor, vegetarisch. Nooit!

Spanje

Het staat inderdaad vast: ik stop op 1 januari. Dan draag ik de zaak over aan de kinderen, Nicky en Maikel. Voor mij blijft er dan nog een plek op de achtergrond - als back-up. Bijspringen net zolang tot alles op orde is. En daarna een nieuwe bestemming: Spanje. Daar hebben mijn vrouw en ik een appartementje gehuurd. Hondjes mee, beetje de taal leren, beetje wennen. Maar ik blijf scherp hoor. Met Maikel ga ik de Zesdaagse van Gent doen. Hij op de fiets, ik ervoor op de demy. Schei uit man, met je eigen zoon, dat is het moeilijkste dat er is. Dan wil je iedereen tegenhouden om hem te laten winnen. Maar ik hou het netjes hoor - zo ben ik gekneed. ♡

Joop Spanjersberg

Wonen in het Kleiwegkwartier (5)

Ondanks de hoge prijzen van woningen in het Kleiwegkwartier is de vraag naar nieuwe woningen onverminderd groot. In onze dichtbebouwde wijk uit de jaren dertig is echter weinig ruimte om te bouwen. In dit laatste artikel doen we verslag van nieuw te bouwen woningen en een transformatie.

Voordat er mag worden gebouwd, moet er worden voldaan aan allerlei voorwaarden en regels. Als dat het geval is wordt er een omgevingsvergunning afgegeven. In dit proces speelt ook de *Commissie van Welstand en Monumenten* een belangrijke rol. Er moet volgens deze commissie onder andere worden voldaan aan de eis dat de nieuwbouw overeenkomt met de directe omgeving. Je moet dan denken aan de hoogte van het pand, de architectuur en het materiaalgebruik. Wat men goed of geoorloofd vindt, is grotendeels cultureel bepaald en dus afhankelijk van de tijd. Als ik over de Kleiweg, langs de lichtbruine doos met toren en klok, loop denk ik daar weleens aan. Hier stond voorheen de Nassaukerk. Het huidige gebouw past niet in de omgeving en valt behoorlijk uit de toon. In de jaren negentig had men daar kennelijk andere opvattingen over. In de vorige *Buurtkrant* deed Chris Mast verslag van een plan om te bouwen aan de Erasmussingel, dat niet veel kans van slagen zou hebben.

Het laatst vastgestelde bestemmingsplan Kleiwegkwartier dateert van 2018 en werd vastgesteld met een cultuurhistorische verkenning. Hierin is vastgesteld welke panden het waardig zijn om monument te worden en welke panden beeldbepalend zijn. Deze laatste groep panden heeft het stempel *Cultuurhistorische waarde 2* gekregen. (Zie bokrotterdam.nl/waardevolle-gebouwen) Hierdoor wordt een drempel tegen sloop opgeworpen. Sloop is in principe niet mogelijk. Principes zijn geen wetten en geven ruimte aan uitzonderingen.

Eén van die uitzonderingen betreft de Bergse Rechter Rottekade 11. Deze voormalige maalderij werd opgenomen in de lijst met beeldbepalende gebouwen, maar mag nu toch worden gesloopt en worden vervangen door nieuwbouw. Op de plek van de maalderij, met twee schuurtjes aan weerszijde, worden nu drie herenhuizen gebouwd met zes tot acht kamers. De verkoopprijs is nog net onder de één miljoen. De vergunning voor de bouw is niet zomaar verkregen. De eerdergenoemde commissie heeft zich hier een aantal keren over gebogen. Er zijn allerlei bezwaren ingediend door omwonenden en de *Vereniging Stedebouwkundig Wijkbehoud (VSW)*, waardoor de plannen zijn aangepast. Het resultaat is dat er respectvol ten opzichte van het verleden en naar de omgeving wordt gebouwd. De maalderij komt duidelijk herkenbaar

terug in het straatbeeld. Naast de maalderij stond tot honderd jaar geleden molen *De Koot*. Op deze plek staat alweer decennialang een kantoorpand van gele bakstenen en veel glas. Op de bovenverdieping zijn appartementen te vinden. Het adres is Bergse Rechter Rottekade/Kootsekade. Het kantoorpand staat al lang leeg. Tegelijkertijd met de bouw van de herenhuizen wordt de kantoorverdieping van dit kantoorpand verbouwd tot zes appartementen met twee tot vier kamers en een verkoopprijs van rond de 450.000 euro.

De vergunning voor de 36 stadsappartementen die gaan worden gebouwd in de Gravenbuurt is er ook niet zomaar gekomen. Er zijn heel wat jaren overheen gegaan voordat het haakgebouw werd goedgekeurd door de Commissie van Welstand en Monumenten. Het pand komt te staan op de hoek van Prins Frederik Hendrikstraat en de Elektroweg. Dit is een gebied waar zowel woningen staan uit de jaren dertig als gestapelde nieuwbouw op de plaats waar voorheen Elektrostoom/BBC was gevestigd. Het was de uitdaging voor de bouwers en de eis van de commissie om een gebouw te ontwerpen dat een verbinding maakt tussen deze twee tijden. Aan de Prins Frederik Hendrikstraat komen drie woningen van vier meter hoog in de stijl van de jaren dertig. Ze sluiten aan op de bestaande bouw en liggen tegenover het speelterrein 'Het Koeienveld'. Op de hoek van deze straat en de Elektroweg komt een hoekpand dat op zijn beurt weer de verbinding maakt met de twaalf meter hoge gestapelde bouw aan de Elektroweg. Voor dit deel van het gebouw wordt de straat breder. Er komt een groenstrook voor met bomen.

Henk Koetsveld

Dit is het laatste artikel van een vijfdelige serie waarin diverse stedenbouwkundige aspecten van het Kleiwegkwartier werden belicht. In de volgende *Buurtkrant* zullen we nog een terugblik geven en de laatste ontwikkelingen melden. De meeste cijfers zijn gebaseerd op data van de onderzoek pagina *onderzoek010*, de app *Omgeving Alert* beide van de gemeente Rotterdam, het door de BOK uitgegeven boek *Een eeuw Kleiwegkwartier en andere openbare date*.

U kunt reageren via een mail naar de BOK. De artikelen zijn terug te lezen via de digitale versie van de *Buurtkrant* op www.bokrotterdam.nl. Ook het boek is gratis te downloaden via deze site.

Wonen in een gezonde wijk (1)

De afgelopen jaren is er steeds meer aandacht voor wat de gezonde stad wordt genoemd. Het gaat hier om de vraag op welke manier de stad en de wijken zouden moeten zijn ingericht zodat de gezondheid van zijn inwoners positief wordt beïnvloed en blijft. De Buurtkrant neemt onze wijk onder de loep en besteedt in 2022 een aantal keer aandacht aan verschillende aspecten.

In deze aflevering kijken we eerst naar de vraag over welke gezondheid het gaat. We kunnen immers kijken naar de lichamelijke gezondheid, naar de psychische gezondheid en naar de sociale gezondheid.

Misschien moeten we het woord gezondheid eerst veranderen in fitheid. We kunnen onszelf bijvoorbeeld

lichamelijk fit houden door voldoende te bewegen, gezond te eten en voldoende te slapen. Ik wil dan eens gaan kijken of de wijk voldoende uitnodigt en mogelijkheden biedt om meer te gaan lopen, te gaan fietsen en minder de auto te nemen. Ik ga ook op zoek naar plekken in de wijk waar je kunt sporten, zowel binnen als buiten. Ik ga onderzoeken of er voor kinderen voldoende ruimte is om veilig buiten te kunnen spelen en of er in de buurt voldoende uitdagingen te vinden zijn om te bewegen. In *Buurtkrant* nummer 5 van dit jaar deed Ciska Evers verslag van de aanleg van een speelveldje op een plek die met veel moeite van bewoners na 21 maanden *minder desolaat oogt dan voorheen* maar wel ligt naast een rookplek voor RET-medewerkers. Nadat

ik dit stukje las ben ik eens gaan kijken en was onaangenaam verrast over het resultaat. Ik zag overigens wel dat de medewerkers van de RET nu roken onder het Rozenlanviaduct. Een beetje uit het zicht van het speeltuintje. De peuken liggen nu daar. Hondbezitters zijn kennelijk niet blij met het verbod hun hond uit te laten op het grasveldje bij de speeltuin. Eén van de bordjes die dit verbod aangeven is uit de grond gehaald en in het gras gelegd. En hoe zit het met de *koning van de openbare ruimte*, de auto die zo'n dominante plaats inneemt in de wijk? Dat is ook een vraag die ik onder de loep zou willen nemen.

Die tweede soort gezondheid, de psychische gezondheid wordt misschien wat lastiger om te bekijken en er verslag van te doen. Het zal in ieder geval gaan over de vraag of de wijk

voldoende gelegenheid biedt om jezelf en je leven als zinvol te ervaren. Ik ga bijvoorbeeld eens kijken bij verenigingen waar vrijwilligers werken en praten met mensen binnen de kerken in de wijk. Bij dit aspect van de gezondheid speelt ook de vraag of er voldoende aanknopingspunten zijn om het gevoel te krijgen invloed te hebben op de directe leefomgeving. In het eerdergenoemde verslag van Ciska bleek het nogal lastig te zijn om door te dringen tot en invloed te krijgen bij de bureaucratie in de gemeente. Ik zou ook weleens willen kijken naar het groen in de wijk en de groene plekken die direct aan het Kleiwegkwartier grenzen. Wat betekenen de Bergse plassen en de Rotte voor de psychische gezondheid van bewoners?

Natuurlijk komt ook de sociale gezondheid aan de beurt. Het gaat hier

om de vraag of we als mens voldoende betekenisvolle contacten kunnen leggen en onderhouden in de directe omgeving. Niet alleen om eenzaamheid tegen te gaan maar zeker ook om het gevoel te hebben . Bij de samenleving horen en in dit geval bij de wijk horen en een zeker gevoel van saamhorigheid ervaren. Het kan, om het concreter te maken, gaan om een formele groep van mensen die elkaar regelmatig ontmoeten, bijvoorbeeld een sportclub, een koor of bewonersgroep. Maar het mag ook gaan om digitale whatsappgroepen uit de buurt. Wat betekenen die voor de groepsleden?

Natuurlijk zou het leuk zijn om dit Buurtkrantproject niet alleen te doen. Wil je reageren, meedoen of heb je vragen? Stuur een whatsappje naar 0653643781.

Henk Koetsveld

Dick Pranger ging met emeritaat

Dick Pranger bij zijn aantreden in mei 2019 als nieuwe predikant van de Oranjekerk. (foto: Theo Joosten)

In de vorige Buurkrant ontbrak de ruimte om stil te staan bij het vertrek van Dick Pranger als predikant van de Oranjekerk met ingang van 12 september. Zeker gezien het feit, dat we in juni 2019 - de goeie ouwe tijd - uitgebreid aandacht aan zijn komst hebben besteed, zou het niet galant zijn om zijn afscheid ongemerkt voorbij te laten gaan.

We doen dat via de berichtgeving in *De Sleutel*, het huisorgaan van de Oranjekerk. Dick Pranger heeft zelf een toelichting gegeven en delen van de toespraak die Mariëlla Diemer, de voorzitter van de Kerkenraad, ter gelegenheid van zijn afscheid uitsprak in augustus.

Allereerst Dick Pranger. Hij beschrijft dat de twee jaar waarin hij predikant van de Oranjekerk mocht zijn bijzondere jaren zijn geworden. Die vooral in het teken stonden van 'kerk-zijn-in-coronatijs'. Als gevolg daarvan kwam het kerkelijk leven tot stilstand vanwege allerlei maatregelen om het coronavirus in te dammen.

Alleen de hoognodige vergaderingen werden online gehouden. Voor iedereen een volkomen nieuwe en unieke situatie. Pranger: 'We moesten in de gegeven situatie de kerk als het ware opnieuw uitvinden. We stelden de kerk twee keer in de week open voor een praatje en een bakkie, maar ook om producten in te zamelen voor de Voedselbank. Op 4 mei en Koningsdag klonk vanaf de toren van de Oranjekerk het Wilhelmus, terwijl alle activiteiten in de wijk waren afgelast.'

En dan volgt het centrale gedeelte: 'In deze tijd hoorde ik veel predikanten zeggen dat zij zich zelf opnieuw moesten uitvinden. Dat gold ook voor mij. Er kwam in mijzelf een bezinningsproces op gang: kon en wilde ik nog wel gemeentepredikant blijven? Ik merkte dat de tank leeg raakt en de motivatie tanende was. Na veel wikken en wegen heb ik toen in maart van dit jaar besloten het gemeentepredikantschap neer te leggen. Officieel betekent dit dat ik met emeritaat ga.'

Mariëlla Diemer, de voorzitter van de kerkenraad haalde in haar toespraak het interview uit de *Buurkrant* met Ciska

Evers aan. Ze richtte zich tot Dick Pranger: 'Je sprak onder meer daarin over je visie hoe een kerk in de wijk van betekenis kon zijn. Je zei daarin: de echte kerk is buiten. Jouw advies luidde: ga naar buiten, zie elkaar, verbind je met elkaar, luister naar elkaar.'

Een waardevol advies, maar ik denk, dat je al gauw hier de weerbarstigheid van je eigen woorden ondervond. Hoewel je het niet direct zei, - daarin maakte je het ons ook wel lastig soms - merkten we wel dat je het moeilijk vond om weer je draai te vinden in een gewone doorsnee kerkelijke gemeente in een stadswijk. Je ontdekte dat we ons niet zoer naar buiten richtten, maar veel meer op onszelf zijn gericht. Ik vermoed dat je het gemeentepredikant-zijn als benauwend ging ervaren. Omgaan met een gemeente met veel oudere leden, vraagt ook wel iets anders van je dan de zeventien jaar bij de marine.

Daar ging je om met veelal jonge mensen, die vaak rauw en recht voor z'n raap kunnen zijn. Je was nog maar acht maanden bij ons, en toen kwam corona. Ineens was er helemaal geen ruimte meer voor jouw visie van: naar buiten.

Naar binnen werd de leefregel, geen fysieke ontmoetingen meer. Zelfs de kerkdiensten gingen online. Energiek en kordaat speelde op deze nieuwe, zo onbekende situatie in. Er kwam een noodplan. Je belde mensen op, stuurde kaarten. Het was belangrijk om de gemeente in het oog te houden en met haar in contact te blijven. Daarmee kwam je marine-ervaring tevoorschijn, en voor ons goed van pas. Daarin heb je ons een goede dienst bewezen. De beperkende maatregelen duurden zo lang. Te lang om niet naar buiten te kunnen gaan, te lang om je eigen visie hier in de wijk verder te kunnen laten uitkristalliseren. Te lang om daarvoor gemotiveerd te blijven. Maar niet te lang om te ontdekken dat gemeentepredikant-zijn niet meer echt je hart heeft kunnen heroveren. Ook dat is wat waard. Je hebt immers indertijd lang gearzeld, geworsteld met de vraag of je nog wel een gemeente zou willen dienen? De praktijk van de afgelopen twee jaar heeft je het antwoord gegeven.'

Rotterdam start werving voor leden van de wijkraad

De twee wethouders, die verantwoordelijk zijn voor het nieuwe plan voor 39 wijkraden hebben begin november de aftrap gegeven voor de campagne die bewoners over de streep moeten helpen zich kandidaat te stellen. Vanaf 16 maart 2022 krijgt Rotterdam 39 wijkraden. De campagneaftrap werd gegeven door de wethouders Roos Vermeij (onder meer Wijken) en Arjan van Gils (onder meer Organisatie).

Vermeij: 'Vandaag was de eerste kleine stap in een lange campagne in 39 Rotterdamse wijken, waarin we bewoners vertellen wat de Wijk aan Zet is, wat een wijkraad doet en hoe je je als bewoner kunt

aanmelden. Want dit is je kans om op te komen voor je eigen wijk, of je nou lid bent van een politieke partij of niet. We roepen alle Rotterdammers op om mee te doen!'

Rotterdammers die op 16 maart 2022 zestien jaar of ouder zijn kunnen zich verkiesbaar stellen als kandidaat voor hun wijkraad. Dat mag met vermelding van een politieke partij, maar hoeft niet: de verkiezingen vinden plaats op persoonlijke titel. De aanmeldingstermijn start op 3 januari 2022 en sluit op 17 januari 2022 om 17:00 uur. Inlichtingen ook bij de BOK.

Expositie bij Gusto Italiano

Bij Gusto Italiano, de Italiaanse wijnhandel op de Kleiweg 199 is nog tot en met eind januari een expositie van Carla van de Ven, een kunstenaar uit het hoge noorden. Bas Hoogstad schrijft in een toelichting: 'Al van kinds af aan zijn kunst en cultuur twee belangrijke onderdelen in het leven van Carla van de Ven uit Visvliet. De kunstenaar groeide letterlijk op tussen de kleurpotloden en nog altijd spelen deze een grote rol in haar leven. Naast tekenen en

schilderen doet ze momenteel echter nog veel meer op het gebied van kunst en cultuur. Zo is ze docent beeldende vorming, geeft ze workshops en maakt ze theater.'

De openingstijden - ook van de winkel - zijn woensdag tot en met vrijdag van 11.00 - 18.00 uur en zaterdag van 10.00 - 17.00 uur.

WOONVISIE MAKELAARS

SNEL, GEMAKKELIJK EN VRIJBLIJVEND DE WAARDE VAN JE WONING WETEN

Heb je besloten om je huis te gaan verkopen? Dan wil je natuurlijk eerst weten hoeveel het nu eigenlijk waard is. Want het is goed mogelijk dat je woning in de afgelopen jaren meer waard is geworden. Ook bij het bepalen van de verkoopstrategie is een waardebeoordeling van je huis onmisbaar. Als specialist in de wijk komen onze makelaars graag vrijblijvend bij je langs voor een oriënterend gesprek. Interesse? Vraag gerust een gratis waardebeoordeling aan!

WOONVISIE MAKELAARS

KLEIWEWEG 147
3051 GN ROTTERDAM

010 218 02 80
INFO@WOONVISIE.NL

STICHTING CONCERT DICHTBU / HUISKAMERCONCERT

ZATERDAG 18 DECEMBER / 14.00

ORANJEVERK, Rozenlaan 20, Rotterdam
[voldoende ruimte om coronaveilig te zitten]

DE WERELD van DUKE ELLINGTON

SPOTLIGHT ON THE DUKE

•ELLINGTON-PROJECT-21 (EP21)
Kees vd Hout (trompet) - Nick van den Bos (piano) - Erik Alberg (bas)
Doif Helge (drums) - Ruud Bergamin (sax)

•KORKORTEL & SAX
Jan Hendrik van de Kamp (orgel) - Ruud Bergamin (sax)

•VOCALS
Marie van der Burg & EP21
De muziek wordt toegelicht

Entree € 7.50 Reserveren gewenst.

VOORUITBETALING op rekening NL11 RABO 0314 6722 22 t.n.v. Stichting Concert Dichtbu onder vermelding van "concert 18 december 21"
andere informatie zie: www.concertdichtbu.nl

Dit concert wordt mede mogelijk gemaakt door: CULTUUR CONCREET en Gemeente Rotterdam

Looking for YOUR voice

Intercession ZANGKOOR

www.intercessionkoor.nl

Looking for YOUR voice

Heb jij een passie voor zingen en is samen zingen in een koor ook iets voor jou? Kom dan gerust een keer vrijblijvend kijken of meezingen tijdens onze repetities op vrijdagavond van 20.00 uur tot 21.30 uur in de Oranjekerk aan de Rozenlaan 20 te Rotterdam-Hillegersberg.

Je bent van harte welkom en we zouden het leuk vinden als je ons koor komt versterken.

Heb je een vraag of wil je dat wij contact met je opnemen? Stuur dan een mail naar info@intercessionkoor.nl

Intercession ZANGKOOR

www.intercessionkoor.nl

Basis Zdrave

Praktijk voor
Fysiotherapie Mw.P.N.Leone
Fysiotherapie / McKenzie Therapie
Oedeem Therapie / Lymfedrainage
Medische Fitness Training

Begoniastraat 6, 3051 LC Rotterdam,
010 - 418 07 58

Zie ook onze website
www.bzfysiotherapie.nl

Geen wachtlijst, meestal geen verwijfsbrief nodig,
contracten met de grotere zorgverzekeraars.

Corry's Dierenwinkel
Bergpolderplein 2-3
3051 GA Rotterdam
Telefoon: 010 4611295

Openingstijden:
ma. t/m do. 9.00 tot 18.00
vr. van 9.00 tot 21.00, zat. 9.00 tot 17.00

tevens kunt u bij ons terecht voor het trimmen van uw hond

FAUNALAND

Colofon BOK

Bestuur
Sabrina Ong-Aban (voorzitter, waarnemend),
John Hokke (secretaris-penningsmeester),
Alwin Schogt (lid) en Chris Mast (Buurkrant).

Kantoor, wijkwinkel en redactie
Rozenlaan 20, 3051 LS Rotterdam,
tel 422 44 45, info@bokrotterdam.nl.
Open maandag en donderdag van 9.30 - 10.30
uur. Ook te bereiken telefonisch of per mail.

Redactie
Ciska Evers, Theo Joosten (beeld),
Coco Kossmann, John Krijgsman, Chris Mast
(leiding en eindredactie, 06-4354 7060),
Xandra Savelkous en Marjolein Tan.

buurkrantbok@gmail.com,
www.bokrotterdam.nl,
twitter.com/BOKrotterdam

Op artikelen uit de Buurkrant rust copyright,
het overnemen is niet toegestaan.

Losse exemplaren bij Albert Heijn, Gusto Italiano,
Primera en Opticien Dorssen.

De volgende krant verschijnt op vrijdag
28 januari 2022.

Oplage: 5000
Opmaak: Alexander van Rijmenam
Druk: Goos Reclamemakers,
Ouderkerk aan den IJssel